

- 3) Czy sądowi państwa członkowskiego zabrania się wydania wyroku stwierdzającego niezgodność zachowania z prawem, w którym zostaje zatem zasądzone zadośćuczynienie za krzywdę spowodowaną niesłusznym i niezgodnym z prawem czynem, gdy partnerzy społeczni wydają się zezwalać na takie zachowanie, zaś zezwolenie to jest spójne z prawem wspólnotowym, choćby w postaci nieprzetranżonowanej dyrektywy?
- 4) Czy art. 17 ust. 3 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że zezwala on na podjęcie działań przez partnerów społecznych i na wprowadzenie przez nich odstępstw w zakresie cotygodniowego odpoczynku w sposób autonomiczny, czyli całkiem niezależnie od art. 17 ust. 2 dyrektywy i wskazanego w nim wykazu zawodów?

(¹) Dz.U. L 307, s. 18.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania) w dniu 26 czerwca 2009 r. — Skatteministeriet przeciwko DSV Road A/S

(Sprawa C-234/09)

(2009/C 205/45)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Vestre Landsret (Dania)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Skatteministeriet

Strona pozwana: DSV Road A/S

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 204 ust. 1 lit. a) w związku z art. 92 i art. 96 i w związku z art. 1 i art. 4 pkt 9 i 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że
- a) dług celny powstaje, gdy dla towarów, które fizycznie nie istnieją, błędnie wszczęta zostanie przez upoważnionego nadawcę procedura tranzytu w systemie NCTS i wskutek tego procedura tranzytu nie może zostać zakończona zgodnie z przepisami lub w ten sposób, że
- b) dług celny nie powstaje, ponieważ procedura tranzytu ma zastosowanie jedynie do fizycznie istniejących towarów, w związku z czym błędne wszczęcie operacji

tranzytowej w systemie NCTS dla towarów, które fizycznie nie istnieją nie prowadzi do nałożenia należności celnych?

- 2) Jeśli na pytanie 1a zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, czy wówczas pojęcia „przywóz towarów” w art. 4 pkt 10 i „towary” w art. 204 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że pojęcia te obejmują zarówno fizycznie istniejące towary jak również towary, które nie istnieją fizycznie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 29 czerwca 2009 r. — DHL Express France SAS przeciwko Chronopost SA

(Sprawa C-235/09)

(2009/C 205/46)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca odwołanie: DHL Express France SAS

Druga strona postępowania: Chronopost SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 98 rozporządzenia (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 (¹) r. należy interpretować w ten sposób, że zakaz wydany przez sąd w sprawach wspólnotowych znaków towarowych jest skuteczny ipso iure na całym terytorium Wspólnoty?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na powyższe pytanie, czy sąd ten może w szczególności rozszerzyć ten zakaz na terytorium innych państw, gdzie dopuszczono się naruszeń prawa do znaku lub istnieje ryzyko, że naruszenia te zostaną dokonane?
- 3) W jedynym lub w drugim przypadku, czy środki przymusu, których zastosowanie na podstawie swego prawa krajowego orzekł sąd w związku z wydanym zakazem, stosuje się na terytorium państw członkowskich, w których ten zakaz jest skuteczny?